

Blott en Dag

Karolina Wilhelmina Sandell-Berg, 1865

Oskar Ahnfelt, 1872

♩=100

1. Blott en dag, ett ö - gon-blick i sän - der, Vil - ken tröst, vad än som kom - mer
2. Själv han är mig al - la da - gar nä - ra, För var särs - kild tid med särs - kild
3. Hjälp mig då att vi - la tryggt och stil - la Blott vid di - na löf - ten, Her - re

på! Allt ju vi - lar i min Fa - ders hän - der, Skul - le jag, som barn, väl ängs - las
nåd. Var - je dags be - kym - mer vill han bä - ra, Han som he - ter bå - de Kraft och
kär, Ej min tro och ej den tröst för - spil - la Som i or - det mig för - va - rad

då? Han som bär - för mig en fa - ders hjär - ta, O han gif - ver ju åt hvar - je
Råd. Mor - gon - da - gens om - sorg får jag spa - ra, Om än o - viss syns min van - drings
är. Hjälp mig, Her - re, att vad helst mig hän - der, Ta - ga ur din trog - na fa - ders -

dag Dess bes - kär - da del av fröjd och smär - ta, Mö - da, vi - la och be - hag.
stig. "Som din dag, så skall din kraft ock va - ra", Det - ta löf - te gav han mig.
- hand Blott en dag, ett ög - on - blick i sän - der, Tills jag nått det go - da land.

